

Gazet van Antwerpen gaat elke dag op zoek naar een jarige bij jou in de buurt. Op die manier zetten we een streekgenoot even in de kijker. Vandaag spreken we met Lodewijk De Man uit Bonheiden.

Lodewijk De Man viert 85ste verjaardag

“Ik heb van mijn werk mijn hobby gemaakt”

Lodewijk De Man uit Bonheiden is gepassioneerd door het radioamateurisme en dat zorgt meteen ook voor grote verwarring. “Mijn geboortenaam is Lodewijk, mijn radionaam is Lode, maar al mijn vrienden noemen mij Maurits.”

Radioamateurisme is niet hetzelfde als radio maken?

Neen, helemaal niet. Ik heb een zendvergunning, maar ik draai geen muziek zoals bijvoorbeeld Radio 2. Radioamateurisme is een hobby om met mensen te praten over de landsgrenzen heen, en dit door middel van morsetekens of telefonie. Er mogen enkel technische zaken uitgewisseld worden. Ik kan dus niet aan iemand vragen hoe de politieke situatie in zijn of haar land is. Iedereen kan meelisteren, dus je geeft best geen belangrijke informatie mee. Als je iemand al wat beter kent, kan je natuurlijk al eens praten over het weer of over de gezondheid, maar verder gaat het meestal niet.

Je bent er nu al meer dan vijftig jaar door gepassioneerd. Hoe ben je er eigenlijk mee begonnen?

Ik ben een spoorwegman op rust. Ik was werkzaam bij de dienst telecommunicatie, in de sector van de radioverbindingen. Mijn toenmalige baas was een radioamateur en hij heeft me de kneepjes van het vak geleerd. Stilaan raakte ik er door gepassioneerd. Mijn werk is eigenlijk mijn hobby geworden. In 1950 was ik geslaagd voor een examen over morsecode. Vanaf dan mocht ik het officieel gebruiken. Die vergunning was nodig voor de radio, je mocht toen enkel seinen via morse en niet met elkaar praten. Een jaar later kwam de telefonie erbij en kon er ook via de radio met elkaar gepraat worden. In de beginjaren maakte ik mijn apparatuur zelf. Nu is het meeste aangekocht. In mijn tuin heb ik een 24 meter hoge toren staan met daarop enkele antennes voor een goede ontvangst.

Bij die licentie hoorde ook een officiële code-naam. Jij kreeg ON4ED toegewezen, wat voor jou heel speciaal was?

Absoluut! ON4ED waren de roepletters van het legendarische Radio Kerkske, dat de oudere lezers zich ongetwijfeld nog zullen herinneren. Dat was de vrije radiozender van Georges De Caluwé die in 1922 door hem werd

tie uit angst voor propagandamisbruik door de Duitsers. Toen hij na de oorlog opnieuw wilde starten, kreeg hij geen zendvergunning meer omdat de staat zich een radiomonopolie toeweest. De radioamateurs mochten natuurlijk wel blijven bestaan. Na mijn examen kreeg ik tot mijn grote verbazing de code-naam ON4ED van Radio Kerkske. Daar ben ik nog altijd trots op.

Je hebt verschillende kaartjes uit het buitenland met een soortgelijke code. Hebben zij een betekenis?

Ja, dat zijn de QSL-kaarten. Het is eigenlijk een soort visitekaartje. Op elk kaartje staan de roepnaam van de radioamateur en een afbeelding naar keuze. Bij mij is dat een nieuwe en een oude trein, een verwijzing naar mijn werk bij de Spoorwegen. Na een gesprek

wisselen. Die worden dan naar de radioclubs van het thuisland gestuurd en daar aan de juiste persoon bezorgd. Op die manier kan je bijhouden uit welke land je al iemand gesproken hebt. Mijn teller staat momenteel op 240 landen, eilandjes inbegrepen.

Heb je nadien nog contact met die mensen?

Het gebeurt vaak dat we elkaar oproepen om nog eens een praatje te slaan. Met sommige mensen uit Amerika, Canada en Nieuw-Zeeland heb ik nog altijd contact. Zij zijn zelfs al bij mij thuis op bezoek geweest en het zijn echte vrienden geworden. Met Nieuwjaar en mijn verjaardag krijg ik altijd een kaartje.

Je trok ook vaak naar het buitenland, meer bepaald naar radiocongressen?

die zich bezighouden met radioamateurisme. Elk jaar houden zij een congres in een bepaald land. Ik heb er dertig jaar lang, tot 2001, aan deelgenomen. Het was de ideale gelegenheid om te reizen en om mensen te ontmoeten waar je al eens via de radio mee had gesproken. Het mooiste congres was dat in Noorwegen. De natuur is er prachtig. Ik snap niet dat de mensen altijd naar het zuiden willen, het noorden is zoveel mooier. In 1970 was ik medeoprichter van BRARC, de Belgische afdeling van FIRAC. Ik ben er nog ondervoorzitter geweest tot in 1984.

Exact vijftig jaar geleden stond je ook al eens in de krant?

Ja, in de *Gazet van Mechelen* was dat toen nog. In 1958 ben ik erin geslaagd om een radioverbinding

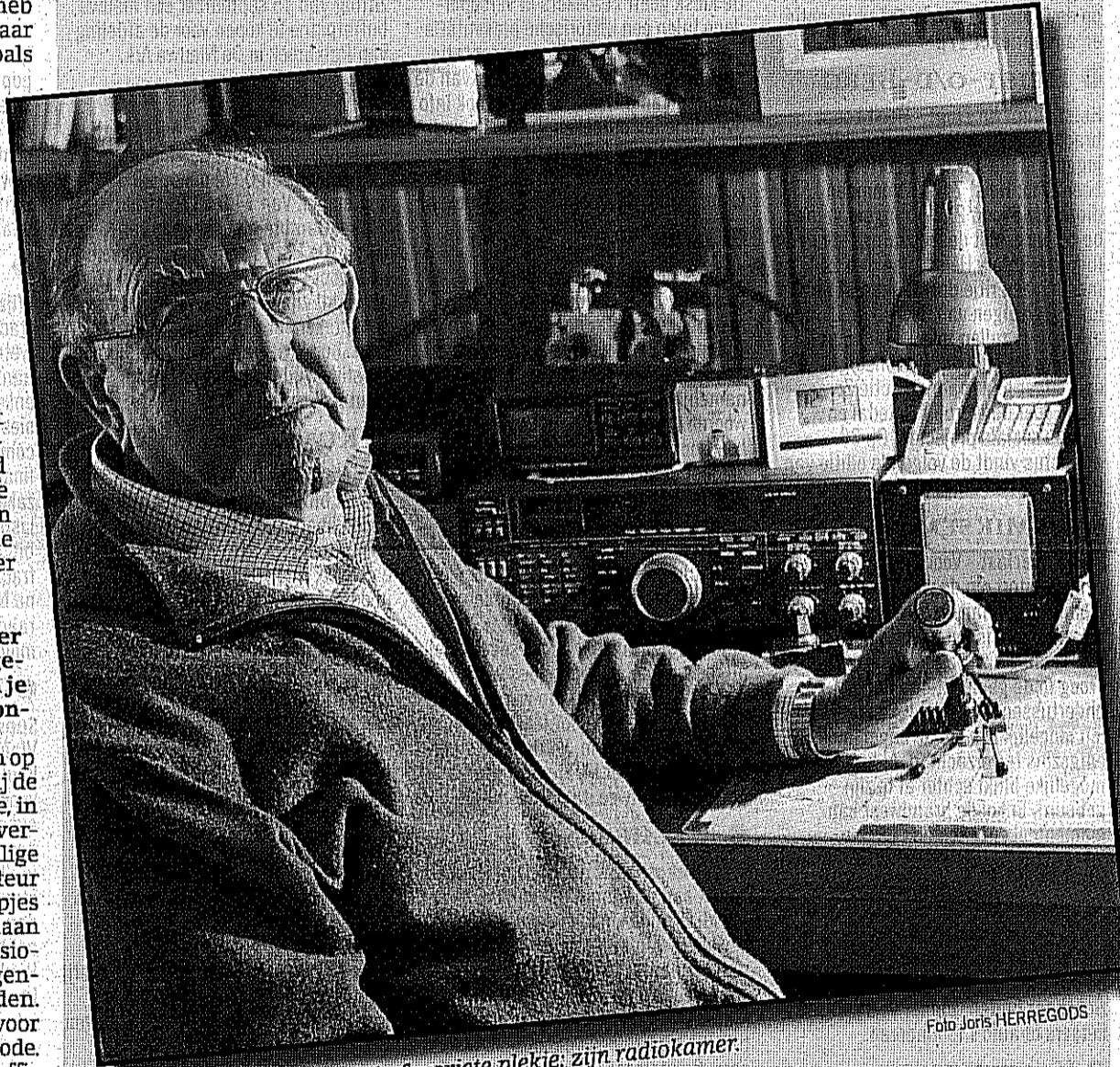

Foto Joris HERREGODS

Lodewijk De Man zit op zijn favoriete plekje: zijn radiokamer.

de gang was. Het was een speciaal moment, ook omdat mijn baas een lid van de expeditie was. Het was leuk om hem nog eens te horen. Vrienden van de expeditieleden kwamen langs om te horen hoe het hen op de Zuidpool verging, maar die vrienden mochten niets zeggen omdat ze geen zendvergunning hadden. De vrouwen van de expeditieleden mochten bij hoge uitzondering dan toch even met hun echtgenoten praten.

Het artikel spreekt over over Maurits De Man, maar je geboortenaam is Lodewijk?

Toen ik in 1923 geboren werd, was het nog de gewoonte om kinderen de naam van hun meter en peter te geven. Bij mij werd dat dus Lodewijk Stefaan. Op de een of andere manier hoorden mijn ouders die namen niet graag en noemden ze mij bij mijn derde naam, Maurits. Dat is zo gebleven, al mijn vrienden en familieleden noemen me zo. Al staat Lodewijk wel op al mijn officiële documenten vermeld. Voor mij maakt het niet uit, ik hoor ze allebei even graag. En ik luister naar beide (*lacht*).

Je grote passie is radio maken, maar heb je ook nog andere hobby's?

In mijn tuin heb ik een zeer bescheiden weerstation geplaatst. Ik noteer dagelijks de minimum- en maximumtemperatuur, de regenval en de barometerstanden. Dit alles zet ik dan in een grafiek die ik dan vergelijk met de gegevens van de voorgaande jaren. Ik verzamel ook postzegels uit alle landen. Enige voorwaarde is dat ze als thema het openbaar vervoer hebben. Vooral de treinen vind ik fascinerend.

Carmen CARNIER

Doet iemand een interview cadeau!

Ken je iemand die een 'verjaardagsinterview' verdient? Stel hem of haar aan ons voor en misschien zie je deze persoon binnenkort op deze pagina verschijnen. Geef ons een seintje op 03-210.05.76 of mail naar antwerpen@vrtvrt.com